

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

„EDINOST“ izhaja vsako sredo; cena za vse leto je 4 gld 40 kr., za poln leta 2 gld 30 kr., za četrt leta 1 gld 20 kr. — Posamezne številke pri upravnistvu in po trafikah v Trstu se dobivajo po 3 kr. — Naročnine, reklamacije in inzerate prejema Upravnistvo „via Zonta 5“.

Vsi dopisi se pošiljajo Uredništvu „via delle poste 10 l. p.“; vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — Inzerati (razne vrste naznanila in poslanice) se zaračunajo po pogodbi — prav cenó; pri kratkih oglaših z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Na sredozemno morje!

V Rojanu, 27. januarja 1881.

Nekaj časa sem se bje huda vojska s črnim lom po papirju mej Italijo in Francijo radi Tunizije; severno-afriške pokrajine. Tunizija je še precej velika dežela, koje površina meri 118400 mir. in broji skoro 2 mil. različnih stanovnikov. Na severo-vshodu meji s sredozemnim morjem in na pravem vshodu ta dežela stvara morski kabeški zaliv, ki je bil v starem veku znan pod imenom „mala Syrta“. Na jugu meji s Tripolitanijsko in na zahodu s francosko veliko naselbinsko pokrajino Algir.

Francoska naselbinska pokrajina Algir je velika afriška sredozemna dežela, ki s Tuniskim mejaši i nja površina meri 66900 mir. Gornje meje se raztezajo na široko ob imenitem morju — na jugu jo obdaja puščava Sahara i na zahodu meji s Fas-marokanskim velikim samostalnim carstvom. Francozje so se polastili siloj te velike dežele l 1830.

Dokaj železnice, prekopov, vodovodov i na obrežju varnih pristanišč za pomorsko brodoge i drugih mnogobrojnih, dobrodelnih naprav so novi gospodarji zgotovili in na ta način materi Franciji obilo zakladnic na novo odkrili. Prej gole peščene i ledine so marljivi, podvzetni prisilci v malo letih z naprave arteških vodnjakov spremenili v sprelepe smaragdne zelenine: v prave hesperidne vitove.

Prejšnji tamošnji prebivalci na okolo po omikanih evropskih državah zla i groze sloveči, radi roparij na morju doprinasajočih, morali so se, hote ali nehoti, podvreči zakonom najzobrazenejšega naroda i za vedno se odreči razbojništvu in se polotiti primernejega, poštenejega življenja. Evropa je prosteje dihal.

Poljedelstvo, trgovina, obrtnost, promet se leto za letom odidvidno razcvetuju, tako, da je Algir Francoskej čim dalje potrebniji. Ako se sedaj prebira francosko časopisje, koj se vidi iz mnogostransko pisanih člankov, da Algir ni več le gola zadeva ministru za zvonanja opravila, ali celo delovalno polje katerega patentiranega dobičarskega društva, ampak pokrajina, za kojoj se zanima ves francoski narod.

Nekateri listi pišejo: Kdor napada Algir — napada Francijo in o Tuniskem se izražajo, da ni drugo nego algijsko predmestje in Francija na nijeden način ne bi mogla dopuščati, da bi kakova druga evropska veselila po njem hotela seči. Kar zahteva prave politike logika.

Ko si je Francija podjarmila Algir — podvrgla si je tudi duševno vse severno-afriške berberske države. Ko je francoska trobojnica prvokrat zavihrala v zrak na klasičnih tleh staroslavne Mavritanije i Numidije — na zemlji

Masinise, Jube i Jugurte, zginole so roparske lupine nečloveških polu-meseca čestilcev, kakor rosa pred solnimi žarki. Strah i groza pomorščakom pogreznola sta se v brezno!

Na tisoče i tisoče evropskih i drugih sužnjev izmeje vsacega naroda je bilo oproščenih, koje jekleni i ostudni jarem trdosrčnih Muzulmanov je toliko let žulil. Živenje njihovo je bilo hujše nego smrt.

Res, v Algiru sta vladala jok i stok — bezbrojno stisk i težav je božje solnce gledalo in tisoče rav je mrak zakrival. Kdo je tem nesrečnikom svobode žar podaril? Kdo jih privel iz temne noči na solnčen dan?

Le ona, ki je uže cele reke drage krvi prelila za drago svobodo.

I Evropa je roparij bila prosta.

Tuniska je pokrajina samostalna, imejoča lastnega „beja“ — ki je povsem neodvisen od visoke Porte. Le sultanovo kalifatsko oblast pripoznava in ga časti kakor potomca, ali bolje zastopnika muhamedove duhovne sile.

Ta samostalna država ima mešano prebivalstvo, ko vse druge severne Afrike dežele; Italijanov, navadno Sicilijanov i Neapolitancev je tu mnogo naseljenih, ki se većinom trgovstvom mej rojstno jim zemljo pečajo i so radi malomarnosti — ali bolje nevednosti domačinov dospeli do velikega imetja. Vlah, kakor povsodi, ko se nasiti, ne pozna zahvale — ampak se precej čuti domačega; ter se koj jame delati gospodarja v tujej hiši. Zacejenja širiti poželjivi peruti in misli, da vse kar vidi — ali kar so posedali stari Rimci, je še nerešeno, ki pričakuje Mesijo iz Rima. Italija bi rada posnemala Scipijona i Marija, ali v osodopolnih knjigah bogov Jana i Marta je vse drugače zabilježeno, nego si misli, o vlaski visoki Avezanoveci. „Poveretti, lasciate ogni speranza e non tentate il destino, che per voi potrebbe essere fatale!“

Prav sedaj pohaja ital. kralj Sicilijo, kamor misli ital. tuniska naselbina odposlati posebno deputacijo, da kralju čestita v imenu podanikov živioh v Afriki. I celo „beja“ mladi sin, kakor pišejo, po prostovoljem očetovem nagovoru (?) pride mu se osebno klanjat. Franciji je tako započetje trn v peti: očitna provokacija.

Novine obeh držav so pisale, da je stari „beja“ na smrtnej postelji i predno zapusti to osatovo dolino, da se preseli tja, kder ni muh — po njegovi veri huriskam v naročje, rad bi lastnega sina i deželo spravil pod pokroviteljstvo katere bližnje veselile.

Francija in Italija si pulite za prednost.

Uže minolo leto je bil nastal prepir mej obema državama radi nekoje železnice, kojoj je hotelo po sili ital. namorsko društvo za se kupiti.

Ali kavsanje je koj pronehalo — ko je Francija o tej zadevi izrekla svoj „veto“.

Vlaske novine trdijo, da sedanji „beja“ ima več simpatij do Vlaske nego do Francije; poslednje celo, da se boji. On si misli, da ne mine dosta let, da se Francija njegove dežele siloj polasti in jo vteli Algerskemu. Zavoljo tega je odmenil sina poslati v Sicilijo k italijanskemu kralju, da se z njim o teh zadevah pogovori. Potem taken. bil bi mladi „beja“ drugi kraljevi pastirček iz gore Ide, ki je za prednost odmenil „osodopolno jabelko“ prelepi Italiji.

„Evreka“ vpijejo Lahi, nam so na razpolago še tehtnejši uzroki od bejeve simpatije, da se bejalčeta polastimo. Ali taki uzroki so presneto hromi. Čujte! Oni modrujejo tako le: Mi imamo vse pravice do Tunizije, ker ta dežela je mnogo bližje Siciliji in Apuliji ital. zemljama nego oddaljenemu Parizu. To so „Periklesi“ posebnega kroja, ki se smešijo, da ne bi uže smešni bili.

Do vojske ne pridemo, ako tudi Francija v Afriki zbira vojske na mejo, z namenom, da je prisiljena se braniti četam arapskih kočevnikov, ki hočejo siloj vskočiti v Algir. Gotovo je, da ko bi „beja“ zatisnil oči in Italija kaj hotela počenjati pod krinko pokroviteljstva, Francozi koj dajo povelje na meji zbranim armadam, da se glavnega mesta i dežele polaste. Italija je previdna kakor kačica — enaka je napihujoči se žabi v basni. Do sedaj še diplomatskih dogovarjanj ni bilo mej obema državama. To se iz tega vidi, da nijedna ni še obelodanila listin tičečih se afriške afere. Ko bi se pa stvar drugače ne dala razmotiti nego z odprto vojno — najpreje dvakrat promislijo vlaski osabneži, da Tunizija za Italijo je gorje pomenljiva pokrajina. Naj pomislijo, kaj se je prigodilo Rimcem v stari Numidiji — katerim oni „v moči še senca niso“, ako tudi hote jih posnemati.

„Si vis pacem, para bellum!“ Na tuniskej zemlji dobivajo se razvaline Tarsa, Utike; kedo se ne spominja Katona?

Prav na istej zemlji slove podrtine mogočne Kartagine razrušene po največjem Rimljanu. Ko so pod poveljem junaškega vojskovođa vojskini stroji strašno butali ob trdo ogrado mesta, ko je ognja žrtev vse postalo, ko ni ostalo od velikega, krasnega mesta, od Didone bisera drugo, nego kup osmojenega kamenja — kup pepela, žalosten sled, iz osrednje Afrike pripihal je neplodni, vsako živo stvar gonobeči „monsun“ je slavno mirišče zasul peskom — kraj pojenačil Sahari, prejšnji raj promenil v golo golišče. Scipijon na neki zid naslonjen je srpo gledal, kako vse — slava i bogatstvo i mnogostoletnega truda sad v malo urah v nič premine. „Sic transit gloria mundi“.

Njegovo oko opazi na robu kamenja razvalin nekega templja dva velika škorpiona, ki sta se strašno zajedaje se bila. On čudeč se opazuje prikazen simboličnih ščipalcev in prič-

kuje radoveden ljutega boja konca. Od prejetih ran pogine eden i nekaj časa za tem i drugi škorpionov. Ali on zmaga pijan ni umel pomembe te, Rimcem in Kartagincom v boju za svobodo pomenjajoče prikazni, še sanjalo se mu ni, kaj se Rimstvu l. 476 pr. Kr. pripeti.

Res, poginola je Kartago i poginol je prvi škorpion; ali radi prejetih ran je poginol i drugi i poginolo je Rimstvo. „Sicut in fatis scriptum est“.

Naj pazi sedanja „Italia irredenta“, čé bo segala po tujih deželah — da ne trči ob skrivno znamenje osodnih škorpionov, — kakor nje veliki prednik!

Sredozemno morje postaja središče evropskih velesil. Ne mine mnogo let i stavilo se bo vprašanje — čegavo da bode. Vse loté se ga lastiti. Špansko ima v Afriki mavrsko trdjavu Cento nasproti nasvojem Gibraltaru na lastnej zemlji. Francija si je osvojila Algir i zdaj na tunisko oči obrača. Nemško časopisje radi te dežele simpatizira z Italijo, ki je Nemčiji vedno tiha zaveznica bila; kajti Francija z novo pridobitvijo bi postala za stopinjo močnejša. Beseda „Revanche“ oholega Nemca protresa do kostij, kakor ledeni mrz Ovidija v Pontu.

Italija si je kupila pristanišče „Akab“ na abesinskej zemlji ob rudečem morju, zaključkom, da nastavi postajo za vodo i netivo polotočnim parnikom: plojočim skozi Bab-el-Mandeb na istočno Indijo i dalje.

Raz egiptovskega trona je Evropa pahnola starega zapravljenega izmajila i na njega mesto pozvala sina, da egiptovskim podkraljem v senco služi. Nastavila je evropskih urednikov po deželi — ona pregleduje kase i je vpeljala mejnarodno sodstvo na bregove Nila.

Meglana Britanija se je po pogodbi s Turčijo osvojila plodnega Cipra — Veneri priljubljeno bivališče. Mogočna Rusija, koje zmagoviti i srčni poveljnik gen. Skobejev v prastari Hirkaniji zmagoslavno pobija Atrek-Ahal-Tekincem razbojne vrste, celo vročevrtnim Mervanom v kratkem pokaže, da na svetu se da tudi pošteno živeti. Severna Semiramida pod lastno okrilje da bi radovoljno spravila njej toliko priljubljene Armence i Van i Mezopotamijo do Sat-el-Arah-a i skozi morsko ormuško ožino imela bi najkrajši pot na Cis- i Transgangeliko na daljni Azije vzrok v varno severno zavetje Vladovostok. Mlada Bolgarija rada bi prekoračila meje ožje domovine — posestrimski sprejela v svoje naročje pod turškim žezlom še se nabajajoče sestre: Rumelijo, Macedonijo i Tracijo s Carigradom vred na podlogi „prava“ narodnosti. Celó jekleni, trilasni Bismark sline cedí po Kandiji (Kfeti); po ognjišču staro-grške kulture, po mestu dežele Faraonov i učenej Heladi, kamor so v starej dobi zatekali se postavodajalci se

PODLISTEK.

Črtice iz mojega dnevnika.

(Spisuje Samovici.)
(Dalje).

Ko mi pa moj tovariš, ki je h krati bil tudi moj „pucman“, razodue, kedo da sem, oblila me je rudečica, ali kaj sem hotel, ostati sem moral „conti“ za en večer. Prej je bila postelja vsem trem skupaj narejena na slami, nič „korajže“ nisem imel, le nazaj sem se umikal, kar me zopet izbudi lovski rog, treba je bilo vstati. Pošteni kmet je napravil zajutrek, zahvalili smo se mu prav vljudno, vsi so bili ganjeni pri slovesu, črnooka Terezina je pa še contijn podarila lep šopek, katerega je precej po odhodu na puško vtaknol.

Več dni smo „marširali“ vedno z muko, a nikdar več nisem imel tacega „kvartirja“, kakor pri Rafaelovih podobah.

Oj ti nesrečna Mantova!
Kako si ti nezdrava,
K' si ljub'ga moj'ga Franceljna,
V črno zemljo zakopala!

Tako je pel star lovec, ko so se pokazali daleč tam črni stolpi mogočne trdnjave Mantove.

Bilo je popoldne, solnce je pripekalo, v vsem batalijonu je vse potihnolo in glave so teške postajale od velicega truda; le Stupica, ki je na piščalko sklicaval svoje, po navadi vesele tovarise, uganjal je šale in delal zabavo vsem. Godba zaigra, vse je veseleje korakalo, Stupica je plesal ob kraji ceste, da se mu je vse smijalo. Bili smo blizu neke vasi, cesta se zavije, Stupica se je še bolj zasuknol, kajti gledala so ga vaška dekleta z onkraj grabna z njive in kakor blisk se je prekuenol v graben poln vode, da je na cesto plusknila in celo stotnika pokropila.

Po tem smešnem prizoru je nastal krohot po vsem batalijonu, kajti godba je vtihnola, ker godeci od smeha niso mogli piskati. Vaška dekleta so kar od smeha pobegnola in legla v koruzo. Stupica se je teško izkobacal iz vode, ki je precej globoka bila, klobuk so mu tovariši ujeli, a mesto njega imel je plast blata na glavi, kar je še bolj smešnega delalo. Kde je pa moja puška? vpraša; ni vedel, da mu je v grabnu ostala. Tukaj sem plesal, dejal je in smuknol v graben, nekaj časa vre voda in se peni, kar pride Stupica na cesto s puško v roki. Ma'or, ki je od spredaj nazaj prihajal, da vidi, kaj se je zgodilo, sam se je smijal ter rekel: „Ist schon wieder dieser Narr Stupica mit seinem Streiche da!“ Veseli smo dalje v vas korakali. Trobec zatrobi v počitek in vse je posedlo po travi. Drugi so šli po žganja in kruha, Stupica pa je šel z dvema zvestima tovarisema za nek hlev, tam so ovijali, čistili njegovo obleko in jo

na solnce razgrnoli. Trobenta zapoje in le prekmalo je čas potekel, treba se je bilo pripraviti za vltaz v nesrečno Mantovo. Stupica je imel smolo, hlače je tako v naglici obul, da je imel sprednji del od zadej, pa ker se je mudilo, zapenjal mu je tovariš gumbe od zadej, kakor pri otročjih hlačah, vse se je smijalo.

Potem je vrgel še nase telečjak in zviti plašč, potisnoli smo ga v sredo, da bi ga ne zapazil stotnik in hajd čez dolgi most v trdnjavo. Stupica je korakal, kakor bi bil zvezan in vedno mu je kedo nogo nastvil, da se je malo zaletel, kar je vselej smeh obudilo.

Mantova je naredila na me, ker se nisem, razen ljubljanskega grada, nobene trdnjave videl, velikansk vtisek. Veliko mesto, obdano s tremi okopi, mej katerimi stoji ali leze počasi voda, v kateri se ne more plavati zaradi rastlin, še manj bresti, ker je globoka in so tla blatna. Tudi s čolnom ni mogoče do ozidja, ovirale bi ga rastline, ki iz vode mole. Ozidje je velikansko in do malega iz opeke, kar ima to dobro, da krogel ne morejo toliko škode delati.

Mantova ima proti zahodni strani še velik utrjeni tabor za 100 tisoč vojakov.

Na zunaj je utrjena in varovana z majhnimi trdnjavicami eno uro na okrog. Leta 1810 20. februarja je bil vrli tirolski vodja strelec Andrej Hoffer v Mantovi ustreljen na bastiji, kjer je še dan danes spominek.

Dva dni smo imeli počitka; ogledal sem vse znamenitosti, katere popisati bi mnogo pol

potreboval. Ljudstvo je bilo nam sovražno in ni se vojak smel sam prikazati na ulicah, vedno jih je moralo več skupaj hoditi. Posamezne vojake so vabili hudobneži v zakotja in jih potem morili. Koliko naših fantov je zmanjkalo na ta način po Italiji! Če tudi novinec, zapazil sem vendar precej tihotapnost in zavratnost Lombardov, nobenemu nisem upal, „strezaja“ sem vedno vpraševal za vse, ker je umel dobro laški in je razmere dobro poznal, zatoraj pa brez njega nisem nikamor šel. Drugi dan našega počitka smo šli, jaz, moj tovariš in Stupica v neko gostilno tik piazza del erbe, kder, kakor se uže iz besede lahko posname, zelenjavo i sadje prodajajo. Ker je vedno mnogo vojakov v Mantovi bilo, bilo nas je tudi zdaj vsacega orožja nekoliko v gostilni in imeli smo se dobro. Pa kaj naglo nastane pri mizi v dnu dvorane ropot, štirji Lahi so imeli bodale v rokah in mahali proti nekemu huzarju; izvedeli smo takoj, da so zabavljali misleč, da vojaki ne umejo laškega jezika. Kakor bi bliskom, izdere huzar dolgi svoj meč, zakolne po madjarski in pala je leva roka Lahu na tla. Mi vsi izderemo sablje in bajonete. Lahi so pri enih vratih smukali svojim tovarisem na pomoč v sobo, vse je škripalo in se lomilo, strašen pogled, kri je curkom tekla, huzar je skoro sam delal, mi smo mu le hrbot branili, tu po tam je kedo od nas kresnol z golim orožjem silovitega Laha, ki je svojim bodalom proti nam namahnel.

(Dalje prih.)

zakonov učiti. Kdo se ne spominja kralja Minosa? — Sodnik, ki se po smrti je bil odmevjen od bogov v Tartar v kraljestvo senc, da pri vrodu duše mrtvih sodi.

Vse teži k svojemu središču — vsako bitje proti soncu, ki je vir življenja, i vesile proti sneškemu pokropu, ki je vreča zlatih obrestij: Vsaka pazi z argovim očesom, da se pri tej vodnj žili čim bliže nastani. Kakor utež, ko se dobiva v zračnem prostoru, radi lastne teže, radi zračnega pritiska ob njegovo površino i zavoljo privlačivosti zemeljske oble, prisiljen je zapustiti piko, okrog središča se vrteče krivnice; i mora pasti na zemljo, ki se smatra za njegovo bližnje središče.

I Avstrija?

Posledica dogodjajev zahteva politično enakotje. Ko vse se pomikajo proti vzhodu — bi ona tedaj sama ostala v periferiji držav okroga? Ko bi ona ostala v svojih dosedanjih mejah, ravnotežje se razruši i nastane zmešnjava — kaos. Zasedla je Bosno in Hercegovino i tri okraje novopazarskega sandžaka i zdaj je na vrsti Novipazar sam i Mitrovica. Ali od te — železni tir vodi na staroslavni „Solun“, za nas Slovane najpomembnejše mesto. Tu sta se rodila brata svečenika, sv. Ciril i Metodij: svetli zvezdi na vero-zgodovino-literarno-slovenskem obzorju. Slovanstvu je „Solun“ drugi Rim. Do Egeja — notranji glas velela!

Kaj si misli bolni mož na zlatem rogu ob Bosporu? Ko mora gledati, kako Evropa skoro na tihem si lasti kos za kosom njegovega širnega carstva. Svita zvezda neke danje otmanove česti i slave pričela je ugašati. I kmalu se tudi utrne! Sultan mora spoznati, da se mu bliža ura poslednje „hedžire“. Čas smrti je gotov, ko sosedje vkupe lete, da si ostalino razdele. Iz Meke v Bagdad; iz Bagdada v Damask; od tu v Ikonijo iz tega kraja v Hadrianopolj i Osman v Carigrad. — Ali od tu kam? Bog sam ve!

Prav poslednje dni je izišel uredniški letopis za l. 1880, za francosko pokrajino Algir. V tem se navaja broj stanovnikov po narodnosti.

Algerija je imela prošlega leta stoječe vojske	51.000
Francoskih naseljencev	156.365
Domaćih Židov	33.312
Spancev	92.510
Lahov	25.759
Malto-Anglov	14.220
Nemcev	5.722
Ptujecev	16.861
Arapov	2.462.436
Stanov. raznih afriš. razrodov	8.890

Vseh stanovnikov je 2.816.575

O Tuniskem se urednega pregleda ne sme pričakovati, kajti Moslim se boji statistike kakor hudir križa. Oni se veselo s tem, da rekajo, da jih je toliko — ko peska v morju.

(a).

IRREDENTA.

V zadnjem času so začeli časniki, vzlasti oni, ki izhajajo v deželah, katerim gospoduje Bismark, pripisavati „Irredenti“ politično važnost ter obsojati njo in one, ki jej dajo potuho. Govorila je o njej navadno dobro podučena „Kölnar Ztg.“, politično pomenljiva National Zeitung. Tudi domači veliki nemški listi so se njo mnogo pečali, n. pr. „Presse“, „Tribune“, „Vaterland“, Pester Lloyd; vsi domači, kakor zunanji listi pa so jo črno slikali, le edina „Triester Zeitung“ neče nič slišati in vedeti o njej, in trdi celo, da je le porod slovenske agitacije, da Slovenci s tem strašilom obračajo vodo na svoj mlin. Mi ne bi gubili ni besede, ako ne bi se na Primorskem sploh govorilo, da je „Triester Zeitung“ glasilo našega gosp. deželnega namestnika. Če je pa temu tako, potem imajo izjave Tr. Zeitung toliko važen pomen, da ne moremo i ne smemo molčati. — Da „Irredenta“ zadnji čas zelo napreduje, tega tudi nobeden ne bo tajil, kdor pozna naše razmere, posebno urade i šole ter neka društva, v katerih se ona sistematično goji. Marsikateri uradnik ima o tej stvari, kakor Janus, dvojin obraz i tisti, ki bi radi Primorje in Trst ponemčili, bratijo se le preradi z „Irredento“, da bi za nemščino neprebavljivega Slovence v sredo dobili, i tako lažje dosegli nečiste svoje namene. Exempla sunt odiosa. — Da bi Slovenci res imeli namen z irredento obračati vodo na svoj mlin, drugače bi delali; ne bi jej nasproti stopali s pestjo, kakor se je to že večkrat godilo, ampak s tihotapnim ovajanjem; in vse hujše bi slovenski časniki bili o njej pisali, nego so v resnici. Res da so svarili vlado pred njo, ali tako ostro, kakor nemški zunanji i domači časniki, doslej še niso o njej pisali. V dokaz naj bo le dopis z Dunaja od 20. januarja t. l. v „National Ztg.“; glasi se tako le:

„Stvari, katero se v Trstu nekaj časa sem godé, ne opozarjajo le političnih krogov, temuč, kakor se zdi, tudi vladno samo. Dopisi mej breizimnim opravičnim odborom in Garibaldijem ne razodevajo ničesar, kar ne bi že vedeli, ali skoro gotovo provzročé take naredbe, katere so neobhodno potrebne, da se meja postavi rovarskemu počenjanju. Dozdanje politike, gibanje prezirati, vsakako bode konec. Prišlo je uže do tega, da se niso zaplenile le poslanice o dogodbah v Trstu, temuč da so

tamošnje dopisnike v dunajske časnike celo svarili, naj ne poročajo taci dogodeb, iz katerih bi se lahko sklepalo, da je tam stranka, ki dela na združenje z Italijo. Ta stranka je mogočna, ona ne gospoduje le v mestnem zastopu in deželnem zboru, ona vodi tudi velike zadruge trgovinskega mesta, ona vlada v Tergesteji in dela zarote pod Corsio Giulio, ona se uklanja v predizbah deželnega namestnika; nje namere s prav taci razumom širi težak, kakor uradnik, nje vpliv se prav tako čuti na „Starej šrang“, kakor na ključ S. Carlo. Uradniki so se doslej na to sklicavali in trdili, da se zoper nevidno gibanje ne more nič opraviti in da so pravde zoper petarde metajoče politične potepuhe državne dostojnosti nevredne. Ali ves Trst ve, kdo so pravi petardoveci, znane so tiskarnice, v katerih se tiskajo revolucionarni proglasi, znano je, kedo uraduje revolucionarni list, še več — ves svet pripoveduje po ulicah, katere ude ima Comitato-Triestino in znani so shodi v Kopr. Trst je popolnoma spodrit in baron Pretis se doslej ni upal seči v spletke rogoviležev. Vlada, ne da bi dala bila deželnemu namestniku neposredne in ostre ukaze, ali da bi zahtevala bila, naj odstopi, ampak poskusila je polovičarsko naredbo, ko je ustanovila „Triester Tagblatt“, ki bi Lloydovemu organu „Triester Zeitung“ nasproti delal, ki je pa mej italijanisi proklet in v Tergesteji prepovedan. Pri taci razmerah, in ker ves svet ve, da se italijanski demokrati zanašajo na turško-grško vojno ter se za spomlad pripravljajo, gotovo je skrajni čas, da se tu kaj zdatnega stori.“

Tako „National Zeitung“; ne trdimo, da ta podoba ne bi nekoliko pretamna bila, ali mnogo črt je popolnoma zadetih; te črte pa dan na dan temne; kedor nam ne bi veroval, naj posluša po krémah, kavanah in v družtvih, naj posluša otroke, kaj govoré na potu iz mestnih šol domu gredeči. Če se „Irredenti“ žila ne zaveže, poplavi v malo letih ves Trst in velik del Istre ter postane Avstriji Ahilova peta. S ponemčevanjem Trsta in Primorja, tudi ako bi mogoče bilo, kar pa pri vsem napeenjanji velikomnemskih patronov nikoli ne bo, podpirajo se le rovarski nameni.

Dopisi

Iz tržaške okolice 29. januarja.

Vložil sem bil preč. škofjsk. ordinarijatu prošnjo v slovenskem jeziku za dovoljenje, da bi se božična polnočna služba božja mesto o polnoči, o 4. uri zjutraj smela opravljati. Vloga je bila povoljno rešena, in sicer v lepej slovensčini. Slišim, da prečastni ordinarijat vloge v hrvaščini v tistem jeziku rešuje. Preč. škof. ordinarijat v dejanji kaže, da našo narodno enakopravnost spuštuje. Čast tedaj in hvale! Ta je pa tudi edini urad v Trstu, kteri našo narodnost spoštuje, ker vse druge oblastnje le v edino zveličavnej (?) laščini dopisujejo in vloge rešujejo. Morebiti kedo nevoljno reče, zakaj neki to malenkost v časopisu priobčenjem ter tako bolj važnim naznanilom prostor kratim. Ali to spoštovanje naše narodnosti od strani preč. ordinarijata je po mojih mislih za vse domoljube po vse tolažljivo, ker vemo, da je vendarle eden najvažnejših uradov v Trstu, kteri nas spoznava, da smo, in naš mili jezik spoštuje.

Je pa spoštovanje narodnih pravic od preč. ordinarijata tudi časti in hvale vredno. Pomislmo le, kako se v nekaterih škofljah, v katerih je ogromna večina slovanskega naroda, vse le v nemščini ali laščini uraduje; kako se mora narodna duhovščina boriti, v skupščinah resolucije kovati ter z njimi zahtevati, naj se narodni jezik spoštuje. Tržaški preč. ordinarijat ne potrebuje tega pritiska, ampak po mojih mislih nam v dejanji govori: Uradujte, pišite v svojem narodnem jeziku — pišite slovensko-hrvaško — in v tistem doboste odgovor. —

Čast. narodna duhovščina, spoznajmo to in delajmo po tem. Naša, le naša je krivda, ako se našemu materinskemu jeziku le redko kdaj čast v preč. škof. pisarni skazuje, ker mi ne dajemo temu — priložnosti. Ergo!

Nemam sicer navade časopisov predale polniti se svojimi dopisi, ali pri tej priliki nisem mogel, da ne bi preč. škof. ordinarijatu za dejanski skazajoče spoštovanje našega miloga materinskega jezika očito čast in zahvalo izrekel.

Prečastni gospodje v škofjski pisarni, bodite zagotovljeni, da vsaka beseda pisana od tako imenitnega urada, kakor je Vaš, napravi vsakemu narodnjaku v srcu neizrekljivo veselje. Ne odrecite nam ga vsaj Vi ne, tega nedolžnega veselja, ker dobro veste, da ga od nobenega drugega urada v Trstu pričakovati ne moremo, vsaj zdaj še ne.

10. t. m. se je pričelo šolsko podučevanje v novem šolskem poslopju na Ketnari. O 8. uri je bila sv. maša za šolsko mladino, h kateri je bilo prišlo pa tudi obilo ljudstva. Po končanej sv. maši smo blagoslovili novo poslopje, predno je mladež vstopila. Bog daj, da se mladina prav mnogo koristnega navadi. Nauči se mladina mnogo, ako jo bodete roditelji pridno v šolo pošiljali; in toliko večja priložnost je dana zdaj mladini se veliko koristnega navaditi, ker ste dve učiteljski moči, t. j. prejšnji g. učitelj in na novo začasno vmeščena učiteljica. Roditelji,

pošiljajte pridno svoje otročice k šolskemu podučju, saj s tem njim bodete svojo ljubezen najbolj skazovali, ako jim priložnost dajete, da se oni kolikor mogoče veliko koristnega za življenje nauče, in tako jim najbolj doto oskrbite. Da pa to storite, to je vaša sveta dolžnost. Novo šolsko poslopje je lepo, skoraj bi rekel krasno, saj tudi stane kakih 15.000 fr.; ali stavbeni mestni urad bi bil kaj lahko naerte bolj primerne napravil. — Pa kar je — to je.

Bog daj svoj blagoslov!

V Rojanu, dne 30. januarja.

Tržaški okolici se je zopet utrnila zvezda, nemila smrt je pokosila moža v najboljših letih, Luko Piščanca, onega prvih tržaških okoličanov v 42. letu. Umrl je 27. t. m. po kratkej bolezni; rajski je bil izgled pravega kmeta, gojil je svoje otročice v narodnem duhu; v njegovej hiši se nahaja za mladino „Vertec“, za se je imel druge časnike. V narodnem oziru je bil jako delaven, agitiral je povsod, kamor je šel. Ob času volitve je bil strog branitelj narodnih pravic, zavračal je lahone, podučeval nevedne in karal polovičarje.

Ko kmet je vedno čital mnoge gospodarske knjige in novine, ter je po njih delal in prideloval je v resnici najboljšo vino. Političnemu društvu in čitalnici je bil odbornik; njegova izguba je nenadodosteljiva okolici. Zapustil je 6 majhnih otrok, katerim se k malu še eden pridruži. V nedeljo je bil pogreb, katerega se je vdeležilo kakih 2000 ljudi. Dva Sokola sta nesla krasni lavorjev venec s trobojnimi trakovi in napisom: Vrlenu rodoljubu, diki tržaške okolice zvesti prijatelji. Marsikatero oko je bilo solzno, ko je zadnjikrat videlo rakev na vozu, ki se je počasi pomikal proti pokopališču. Bog daj večni mir izvrstnemu možu in rodoljubu.

Iz Gorice, 30. jan.

Ko sem bil zadnjič v Trstu, rekel sem prijatelju Tropinarju, da bodem sem ter tija kaj povedal „Edinosti“ iz Gorice. Pa moj Bog, jedva se je delalsko društvo ukrepilo, pa ste se začeli kregati tam v Trstu, in to me je hudo razjezilo, tembolj ker je kreg nastal mej rodoljubi, ter mislil sem si: Boštjan, molči, ti ljudje niso vredni, da bi brali tvoje poštene in neumne čenčarije! Celó v „Sočo“ ste se zagnali bratje proti nevrednim bratom in vendar je „žajfa“ v Trstu ceneja, in prav je imel oni Boštjan goriske „Soče“, da jej je svetoval, naj pusti to grdo zabavljanje ter osebne tržaške rasti, katere bi se dale brez škode narodnemu delalskemu društvu mej sabo prijateljsko poravnati. To pa je uže Slovencev prirojeno, da brez „puntanja“ žalibog mej seboj ne morejo živeti in ker sem i jaz takole mali „punter“, mislil sem si, morda pa to stvari kaj pomore, iztrebi smeti itd. In glejte, uganil sem jo, kajti prijatelj mi piše, da po zadnjem burji mej delalskimi odborniki in drugimi rogovileži proti društvu se je lepo število novih udov pridružilo. Morda bi i nam Goričanom koristil „takle“ majhen „punt“ in goriska čitalnica bi morda sopes pridobila one vse česti vredne narodne bivše ude, ki so jej dali v mirnem času slovo. Vsaka reč ima svojo slabo in dobro stran. — Poslana valila na ples delalskega društva v „Politeama teatru“, — šment se pa možato postavlja to demokratično društvo, največji tržaški „teater“ za ples, tega mi v Gorici pri vsej dobri volji ne spravimo skupaj — sem po naročilu razdelil — jezilo me pa je, da me je pošta „štrafala“ za 10 novcev — a ne verjamem, da pride kedo iz Gorice. Tropinar, to se ve da, ta stari narodni rogovilež, rad bi videl, da bi se vdeležili tudi naši podružničarji onega plesa, ter se mej tržaškimi narodnimi delalci ožje spoznali. A moj Bog, naše društvo je stoprv v kvasu, manjka še mnogo, da bi se moglo tako postavljati, ko tržaško delalsko društvo, pri katerem so društveniki tudi največjavnši rodoljubi in narodni voditelji; celo državnega in deželne poslanice imate mej sabo. Morda bodemo i mi kedaj dospeli do večje veljave in tedaj si bomo drug drugemu pomagali do večjega narodnega razvoja.

Ker sem uže pri tem novem društvu, naj vam povem, da šteje uže nad 70 udov ter namerava osnovati lepo pustno veselico. Sentpeterski in salkanski pevci nam bodo pomagali — v Gorici smo itak brez pevcev i pevcev, pa se ne čudite, stvar je v Gorici uže do tega prišla, odkar manjkajo: Šalobarde, in taki in drugi člani bivših učenjaskih shodov. Nagovor bode imel društveni gospodar, deklaracija in šaljivi dvogovor je uže v „pametnih rokeh“, tombolo bodo pa vsi podpirali in plesali bodo oni, ki znajo. —

Naš okrajni živinozdravnik Dreja Porko je postal deželni živinozdravnik v Trstu, mi ga bomo težko pogrešali, a veseli nas, da pride mož naše gore na tako odlično mesto ter čestitamo tržaškim Slovencev in sploh vsem onim, ki ga natančneje spoznajo. Upamo, da nam slavna vlada pošlje na mesto njega moža, ki bode zmožen i našega jezika. —

V gorški čitalnici se je začelo pridno plesati: prvi ples je bil srednje obiskovan a gotovo bode mala dvorana pri prih. plesu napolnjena veselih plesalcev in plesalk. Radovedni pa smo,

kako bode s prihodnjimi besedami, kajti te so uže nekako, žalibog, preživele svoje lepe čase. Prav pametno bi bilo, da bi se uvedla sopes predavanja, kakor so bila pred 6 timi leti: vsaj imamo v Gorici mnogo učenih gospodov v vseh strokah in k tem naj bi se povabili tudi naši podružničarji. —

Tolmin vdobi novega sodnika v osebi g. Dementa-ja; mož ima sicer italijansko ime, a je prav priljučen ter popolnoma zmožen slovenskega jezika. Na naših narodnih Tolmineh pa je ležeča, da zahtevajo narodno uradovanje.

Lehko je zabavljati po slovenskih listih, da se pri c. k. uradih le nemske in italijanske uraduje, a terja pa ne nihče na pravem mestu, da bi se za Slovence slovensko uradovale! tako je baje nekaj rekel mož, katerega sedaj Tolmin za sodnika vdobi. Toraj jaz bi priporočal vsem onim, ki se tožijo in „puntajo“, naj zahtevajo sodniško pravico po domače v slovenskem jeziku. — Da je politično društvo „Edinost“ poslalo tja gori na Dunaj spomenico, ki zahteva enakopravnost nam Slovanom, sploh je vse hvale vredno in prav bi bilo, da bi se i naša „Sloga“ njemu pridružila ter enake zahteve terjala, pa moj ljubi Bog! pri nas v Gorici nij več sence onih časov, ko smo trdno stali za naroda napredek pod vodstvom nepozabljivega Dr. Lavriča in drugih. —

Tritavžent in 1/2 nas je Slovencev v Gorici in nikar se ne jezite pri čitanju tega števila, če pomislimo, da je pri nas pri nižjem ljudstvu narodna zavest jedva v povoju. Bilo je pred leti dobro začeto a žalibog, nihče veljavnih narodnih voditeljev se nij poprijel nadaljevati, kar je bilo zasejano po prejšnjih narodnih voditeljih, in tako pešamo dan na dan, ter bati se je, da jih po 10 let ne bode več „tritavžent“!

Boštjan.

Politični pregled.

Notranje naše politično življenje se razvija popolnem naravno, trohnoa i gnjiloba pada od državnega poslopja od dne do dne; prišlo je uže do tega, da so se pri glasovanju za zakon zoper oderube demokrati leve strani državnega zbora popolnoma ločili od prejšnjih svojih prijateljev ter glasovali z desnico.

Hujskanje gornje avstrijskih in štajerskih kmetov tudi ni imelo vspeha, pogorelo je kakor suha slama; kmetje so spoznali, da tisti, ki se zdaj nanje obračajo, nikoli niso imeli srca za kmeta, ko so imeli moč v rokah, ampak, da so jih le zaničevali, gulili ter jim davke nakladali i tako sebi žepe polnili.

Brez vspeha je klical Schönerer na pomoč Bismarka, in ker so bili glubi tudi Madjari, in Poljaki niso hoteli od ustavovercev ponujnega trializma; zato so začeli zdaj dunajski ustavoverski časniki napadati grofa Hohenwarta, ker brez napadanja ti ljudje ne morejo živeti; a grof Hohenwart, ne bodi len, dokazal jim je se številkami; da ni on i njegova stranka v odsekih državnega zbora lena, ampak centralisti, ker šesti del tega niso storili, kar je storila desnica v odsekih.

In res je, dela v odsekih se jako marljivo izvršujejo tako sicer, da v malo dneh pride v državni zbor proračun za to leto, pri katerem upamo tudi mi Slovenci kaj vjeti, če tudi smo še na zadnji zarez.

5. t. m. je bila v proračunskem odseku za Slovence sploh, vzlasti pa za nas Primorce, na katere preži Irredenta, jako zanimiva in važna seja. Gosp. državni poslanec Dr. Vošnjak je poudarjal, kako se tu goji Irredenta i kako malo se brigajo gosposke za to. Povedal je tudi, kar je nam primorskim Slovencev dobro znano, kako se je godilo nekemu uradniku, ker je cesarju nazdravil. Dr. Vošnjak je dalje zahteval, naj tržaški deželni namestnik o taci rečeh strogo postopa i naj se neha na Primorskem ponemčevanje in polasčevanje, ker je slovenski narod v tej deželi edini, ki je vseskozi zvest in udan državi in cesarju. — Plener je zagovarjal našega g. deželnega namestnika, Hausner pa poudarjal, da je na Primorskem na stotisoče Lahov (!!! — Če jih Hausner ni zarodil, tedaj jih pač ni.) Grof Taaffe je naposled izrekel, da se prepriča, ali je reznica od Vošnjaka omenjena dogodba, ker nič ni slišal o njej. To nas veseli, ker v osmih dneh se lahko prepriča, da je popolnoma resnična.

Goriški poslanci grof Coronini, dr. Tonkli in Valussi so zadnji teden izročili cesarju prošnjo deželnega odbora za polajšanje zemljiškega davka na Goriskem. Cesar jih je vljudno sprejel ter zagotovil, da se bo na prošnjo po mogočosti ozir jemalo.

Dunajski dopisnik poroča „Soči“, da je dr. Tonkli izročil grofu Taaffeju natančen načrt za uvedenje slovenskega jezika v srednje šole in vse urade na Goriskem.

Znamenje časa je to, da je stari Schmerling v gosposkej zbornici priporočal bosensko železnico i dokazoval, da je Avstrija imela pravico Bosno zasesti ter da ima tudi pravico obdržati jo. Schmerling ni vselej tako govoril. Ne vemo, od kod mu je došlo tako naglo drugo prepričanje; vsekako pa je to pomenljivo.

Kolikor se da posneti uže zdaj iz ljudskega popisa, pomnožilo se je ljudstvo v zadnjih desetih letih v Cislajtaniji za 2 milijona, na Ogerskem pa se je celo zmanjšalo! To bi moralo

Madjarom oč odpri, da se iznebe napuha, ker taka resnica jim s prstom kaže v odprti grob, ki je skopan madjarskemu narodu, ker pomadjarjevanje ne more natore nadomeščati.

Grška in Turška se na vsi moč oborožujeta ter pošiljate vojske na meje: Grška jih nabere k malu 82000, Turška pa 140 000. Vojna je neizogibna, v katero, kakor se kaže, ne bodo se vtikale velesile, dokler jih sila ne primora.

Ruska zmaga zoper Tekince je jako slavna. Sovražnik je pri vzetju trdnjave Geog-Tepe strašno trpel; 4000 mrtvih je ležalo na okopih, padlo jih je tudi na begu zelo veliko; Rusi so zaplenili vse orožje, strelivo in mnogo živeža; ujeli so 4000 rodovin in tudi 700 Perzov. Ruska izguba ni velika.

Angležem se v južnej Afriki slabo godi, pri vsem tem, da jim je došla pomoč, hudo so jih zopet natepli Boerici.

DOMAČE STVARI.

Cesarjevič, prestolni nastopnik Rudolf, je prišel danes v Trst ter se v Miramari vkrcal na ladjo Miramar, ki ga odnese v jutrovo dežele. Bog mu daj srečno potovanje!

Kdo je prav tržaški poslanec? V dopisu z Dunaja v zadnji številki smo poročili, da bo moral Trst v prihodnje 890.250 gl. hišnega davka na leto več plačevati, nego doslej, okolica pa 6000 gl. manj, dalje smo omenili, da davkovski odsek predloži državnemu zboru, naj se Trstu dovoli 10 letna prehodna doba. Ali veste, kdo je pri davkovskem odseku to olajšavo dosel? gosp. Teuschl, ali kdo? Ne, ne, gosp. Naberger je to dosel. „Tukaj“ je bil tedaj on na pravem mestu. Zdaj mestni očetje lahko z roko potipljejo, da besedica „Tukaj“ ni tako nevarna, kakor se jim je nedavno v mestnem zboru senjalo.

Društvo Edinost napravi, kakor se sliši, 26. t. m. v Politeama Rosetti veliko besedo s plesom. Priprave se že delajo in veselica obeča biti še lepša nego prva.

Veliki ples delalskega društva v Politeama Rosetti v saboto dne 5. t. m. bil je sijajen, došlo je okoli 2000 oseb, skoro samih mladeničev in deklet slovenskega rodu, mej njimi tudi nekoliko Hrvatov in Srbov; dokaz je to, da nas je mnogo v Trstu in da tega ne more tajiti nobena statistika. V velikem gledišču je vihrala velika naša slovenska zastava; godla je izvrstna godba hrvatskega polka „Jelačić“ pod vodstvom občeznega kapelnika Miličera. — Začela je godba s stopajem „Naprej“, katerega je občinstvo sprejelo navdušeno: gibanje in plesanje je potem nastalo tako živahno, kakoršna se v gledališčih vidi le malokdaj. — In vsa ta množica, vsi ti razni stanovi vedli so se tako lepo, prijazno in dostojno, da s ponosom trdimo, da je naše ljudstvo zrelo za združevanje in da v Trstu ga nij boljšega društva, nego je naše. To so celo pripoznali nekateri nazočni italijanski gospodje in tudi ravnatelj gledišča, kateri so se kar čudili, da mej toliko množico nij bilo ni najmanjšega nerada. O polnoči je nastopil krepki moški zbor in je pel 4 lepe zборе, ki so navduševali občinstvo, mej petjem pa so se vzdigovale srečke v nazočnosti odbora in vladnega komisarja. — Ples je trajal do 5. ure, dokler so sploh mogli gosti utrujeni godci, in ob 5. so bili še vedno polni vsi prostori; mladež bi bila še rada plesala do belega dne. Takih lepih večerov je še želeli in nadejamo se, da bomo imeli ta predpust še kaj lepšega.

Dohodka čistega je bilo, kakor se sliši nad f. 400.—, lepa svota, ako se pomisli, da je gledišče drago in da je bila vstopnina le 50 soldov ter da je bilo tudi mnogo povablencev, deputacij itd. Pohvaliti moramo godbo Jelačičevo in pa vodstvo gledišča, ki je vse tako ukusno pripravilo in tako čarobno razsvetlilo vse prostore. —

Pri srečkanji v gledališču Politeama so bile te le številke vzdignene: I. 1421, II. 2228, III. 2540, IV. 2622. Kedor je zadel katero teh števil, naj se oglasi pri odboru „delalskega podpornega društva“, da se mu dotični dobiček izroči.

Delalsko podporno društvo zahvaljuje se rodbini Kastelčevi iz Materije za podarjenih f. 5.— za društveno zastavo.

Delalsko podporno društvo. Podpisani odbor naznanja, da je društvena pisarna vsak dan zvečer ob 8. uri tistim odprta, ki nosijo knjižice bolnikov udov, da se jim potem da listek za zdravnika. Ob istem času se tudi sprejema tednina društvenikov.

„Independenti“ se je hudo razjezil na podjetnika gledišča „Politeama“, ker se je prepuštil „delalskemu društvu“ za ples. Ker „Independenti“ nima ni dežele ni domovja, „tukaj“ na slovenske zemlji, zato nas njegovo kvakanje toliko briga, kolikor žablje regljanje v pontinskih lužah. Tam je njegova zemlja, tam njegova domovina; kedor hoče v tuje hiše gospodariti, zgodi se mu rado, da ga pahnejo čez prag.

Evlija Garibaldi sta zadnji petek kričala dva Laha, eden iz Vidma, drugi iz Trbiča, po necej zelo živih ulici v Trstu. Drli so otroci za

njima in nabralo se je mnogo ljudstva. Neki delalci pa so začeli ta dva „rešenca“ s pestmi tako obdelavati, da jima še Garibaldi ni mogel pomoči. Eden je skupil toliko, da so ga morali v bolnico nesti, drugi pa je svoje bunke nesel v zapor. Zdaj ljudstvo to dogodbo tako le popeva: „Al quattro febbraio se nata rivoluzion, — Ga mena tutti i furlani in prigion“.

Garibaldi in Sloveni. Nek merodajni tržaški Lah je rekel minoli teden v pogovoru svojemu tovarišu: Ako bi Garibaldi slovensko znal, gotovo bi v Trst prišel, ker pa ne zna, zato ga tudi ne mika v Primorje, ker dobro vé, da ne bi mej svoj narod prišel.

Potres smo imeli 4. t. m. ob 2½, precej hud; tudi iz mnogih drugih krajev se isto poroča; v Zagrebu pa ga takrat ni bilo, če tudi se tam še vedno in skoraj vsak dan zemlja trese.

C. k. ladji oklopnici „Laudon“ in „Custozza“ ste došle te dni v našo luko in ostanete tukaj morda dalj časa; na „Custozzi“ je admiral B. in nadvojvoda Stefan, na „Laudonu“ pa je kapitan, č. g. Kuralt in drugi trije oficirji Slovenci. — ta obisk je gotovo važen za Trst in tudi, brez vsacega pomena nij. — Došla je v našo luko tudi ruska korveta „Svetlana“ in je bila sprejeta z 21 streli na kastelo.

Nečlovešk čin v kavani Fabris. Nek okoličan je šel predzadnjo nedeljo domu, na rami je nesel vrečo, burja ga je potisnola proti oknu kavane Fabris, da se je eno steklo razbilo. Kavanar in en sluga skočila na ulico, popadeta ubozega kmetiča ter ga v kavano vlečeta, i pri tem je kavanar sam tudi eno steklo ubil. V kavani, ker ni imel ubogi kmetič belida, da bi platil razbito šipo, vzeli so mu kapo in ga neusmiljeno bili. Nek zdravnik, ki je slučajno mino prišel, plačal je obe stekli, i tedaj tudi ono, katero je kavanar sam ubil. Polno ljudstva se je zbralo pred kavano in se hudovalo nad surovim lahomom, policaji so potem vredili vse.

Mnogokrat smo že naše ljudstvo opozorili na lahomsko gnezdo Fabris, kjer se po navadi žali vse, kar je slovensko in avstrijsko. V to kavano zahajajo vsi naši Kranjci, ki trgujejo z lesom ter dajo kavanarju, ki je tako surov z našimi ljudmi, največ zaslužka; brez njih bi moral kavano zapreti. Kranjci, zapustite tacega kavanarja, ki z našim ljudstvom tako grdo i neusmiljeno dela. Saj imate blizu tam več kavan, ki tudi naše ljudstvo spoštujejo, saj vam ni treba hoditi za mešetarji, ampak oni morajo vas iskati. Vedite, da bi Lah praga ne prestopil, ako bi se kateremu njegovih ljudi kaj tacega pripetilo. — Svoji k svojim!

Odlikovanje. Iz Komna se nam piše: C. k. deželni šolski svet je po slav. c. k. okraj. šolskem svetovalstvu z odlokom od 1. jan. 1881 dopisal gospodu Anton Leban-u, višjemu učitelju v Komnu, gospodu Jožefu Golob-u pomožnemu učitelju v Stanjelu, gospodu Jožefu Hrovatju učitelju v Nabrežini, gospodu Jožefu Benigarju učitelju v Tomaju, gospodu Jožefu Trampužu učitelju v Kostanjevici, kakor tudi gospodičinama Kristini Kacafura in Nežki Pitamic učiteljicama v Sežani pismeno pohvalo za marljivo, koristno delovanje na šolskem polju v šolskem letu 1879-1880. Čestitamo.

Trgovinski minister, baron Pino se je tudi dutovljanskemu županu Stoku, ki mu je kakor častnemu občanu v imenu občine čestital, zahvalil slovenski z besedama: „Lepa hvala!“

Statistika iz Kontovela: Leta 1880 je bilo rojenih moških 28, ženskih 33. — skup 61: umrlo moških 25 — ženskih 23. — mej temi dve ženi v tržaški bolnišnici. Poročenih je bilo 12 parov.

V kmetarskega duhovnjika je bilo v letu 1880. rojenih 82, mej te sta všteta 2 mrtvo rojena; 45 je bilo moškega, 37 ženskega spola. Na domu jih je umrlo 51, in sicer 21 moških in 30 ženskih. Mej temi je bilo 9 odraslih, drugi so bili otroci. V tržaški bolnici je umrlo iz te duhovnije 8 odraslih.

Zakonsko zavezo je storilo 15 parov.

Kras in njegove razmere se imenuje knjižica, ki se prav zdaj tiska v tiskarnici „Amati in sinovi.“ Spisal jo je nekdanji deželni in državni poslanec, gospod A. Černe. Knjižica ima dvojno vrednost, prva je ta, da je v njej popisana kraška sveta narava tako temeljito, da se nikdar nismo našli kaj enacega, in s kraško naravo tudi težave in trudi na Krasu bivajočega ljudstva; druga vrednost te knjižice pa izvira iz prve, ker je dokazano, da se je vrednost čistih dohodkov na Krasu pri uredbi zemljiškega davka previsoko cenila. Mi živo priporočamo to jako zanimivo in zelo podučljivo knjižico ne le našim Kraševcem, temuč tudi tistim, ki se pečajo s kraško naravo.

Pošta je razpisana v Škedenju. Letna plača 150 gl. pavšal 40 gl. potem odškodnina vsakdanje pošte iz Trsta v Škedenjo. Prosilci morajo opraviti preskušnjo v poštnem opravilu in položiti 200 gl. kavejce pri c. k. poštnem ravnateljstvu v Trstu.

Služba pilota je razpisana v Trogiru v Dalmaciji z letno plačo 350 gl. in aktivitetno doklado 87 gl. ter obleko. Prosilci morajo vložiti svoje prošnje v 6. tednih od 1. februarja pri c. k. predstojništvu luke v Splitu z spričali

sposobnosti in dokazati, da znajo hrvatski in laški jezik.

Zapuščen otrok. Pred tremi tedni je hodila po spodaji Idriji neka beračica se štiriletno hčerko. V neke hiši pa prosi, naj bi hčerko nekaj časa varovali, da ona k maši ide; a ker je dolgo ni bilo od mase, pričelo se je dekletce jokati po materi, drugi so jo pa tolažili, da uže pride, a je vendar še zdaj ni od mase. Zdaj sta vzela otroka dva zaročenca za svojo hčer, ker nemata lastnih otrok. Če otroka kaj povprašajo, kako da se starši imenujejo itd. jim ne ve nič odgovoriti drugega nego, da ta voda (Idrija) nij tolika kakor Soča, torej mislijo, da mora od Soče kje doma biti.

Jurij Šubie, akademični slikar, domači naš umetnik, biva zdaj v Parizu, kamor ga je pozval iz Aten njegov prijatelj, da mu pomaga pri delu za praško narodno gledališče, katero delo mora do cesarjevičeve poroke izvršeno biti. Ako bi se kedo izmed znancev rad nanj obrnil, naj stori to pod tem le napisom: *Jurij Šubie artiste peintre a Paris Place Peigalle 11.*

Iz Petroburga nam piše prijatelj: Profesor Jagić namerjava izdati v Petroburgu primerjajoči slovar slovenskih jezikov in je povabil za glavnega sodelovalca in urednika za slovenski oddelek nam Slovenec dobro znanega g. Boudoin de Courtenay-a, zdaj profesorja na univerzi v Kazanu. — Mi želimo najboljši uspeh temu za Slovanstvo jako važnemu začetju, katero je gotovo v najboljših rokah.

Znani slovenski literat in predstavljavec, g. Hostnik je postal profesor gimnazije v Borisoglebsku, v Tambovskeji guberniji, teraj uže na skrajnej meji Ruske proti Aziji. — Doda je uže kakih 10 Slovencev učiteljev in profesorjev na Ruskem.

Tržno poročilo.

Kupčija še vedno prav mlahova in se utegne še le prihodnji mesec kaj zboljšati. — **Kava.** — kupuje se zdaj po nizkih in jako vabljivih cenah, kajti tako nizkih cen še nijmo imeli, kakor prav zdaj; vendar pa se čuje, da kakor hitro bude le količjak prašanja, cene sopet poskočijo, denes se kupuje kava Rio od f. 56 do f. 85.—, Ceylon plant od f. 95 do f. 130.—, Java od f. 85 do f. 90.—, Portorico od f. 92 do f. 100.—

Olje. — gre še precej od rok za spekulacijo, ker so cene zdaj tudi jako ugodne; jedilno po f. 38 do f. 42.— namizno od f. 60 do f. 70. —

Sadje. — skoro brez prašanja; vkljub temu pa so le figam cene zdajno padle; mej tem ko se razno grezdje dobro drži. — fige v venih f. 17 do f. 17½, v sodih f. 15 do f. 15½, Sultanina od f. 30 do f. 40.—, opaša f. 21½, do f. 22.—, evebe od f. 19 do f. 28.—, rožiče od f. 6 do f. 11½. —

Riž. — je v zadnjem času sopet padel v ceni, ker ga dosti dohaja; italijanski velja od f. 16½, do f. 22½, indijski od f. 13½, do f. 15. —

Mast in špeh. — To blago se čedalje podražuje, ker dohajajo vedno poročila iz Amerike, da tam cene rastejo zaradi pomanjkanja blaga. Ker se na Ogorskem skoro boljše kupuje, nego tukaj, izostajajo naročbe, vkljub temu pa nij milliti, da bi uže skoro padle cene. Denes velja špeh od f. 56 do f. 68.—, mast Bancroft f. 63.—, Wilcox f. 61½.

Petrolije. — prodaja se po stalnih cenah, katere utegnejo kaj malega poskočiti, ker primanjkuje blaga. — Denes velja petrolije iz prvih rok f. 12.50 brez odbitka. —

Domači pridelki. — fízol še vedno brez prašanja; cene padaja. — Denes velja rudeči f. 10½, bohinee f. 11½, koks f. 12½, beli f. 10¾, kanarin f. 12. —, mošani f. 8 do f. 8½. — Maslo je poskočilo zdajno, ker ga manjka; a pričakuje se te dni 3 vagoni ruskega blaga, ki bode stalo f. 95 do f. 98.—, in to bode sopet uplivalo na nižje cene. Denes velja domače maslo f. 102 do f. 106, take cene pač nij bilo uže več let. — Slive se oddajajo po dobrih cenah f. 17 do f. 17½. Korun po f. 3½; — zelje ljubljansko po f. 5½.

Les. — po jako slabih cenah. **Seno in slama** — v dobrem menenju; fino seno plačuje se do f. 2. —

POSILANO.

Veleč. gospodom naročnikom na knjigo: „Spovednik in njegova služba“ naznanim, da je še ne morem razposlati, ker je tiskar še ni zgotovil, in kakor zdaj previdim, jo zavoljo obilnega drugega dela tudi še ne bo tako hitro dovršil, kakor sem upal, zanašaje se na obljube. Zato preč. gg. naročnike prosim potrpljenja. Kakor hitro pa dobim knjigo zgotovljeno, jo bom precej razposlal. — Franc Kosce, župnik v Truškah.

Listneca uredništva.

Zopet smo morali nekoliko dopisov odložit za prihodnji list. Čestite g.g. dopisnike prosimo tedaj, naj z nami potrpe, voljo imamo dobro, roke pa zvezane, in odloženo ni zamujeno.

Dunajska Bors

dne 8. februarja.

Enotni drž. dolg v bankovcih	72	gl.	95	k
Enotni državni dolg v srebru	74		10	
Zlata renta	89		45	
1860. državni zajem	130		75	
Delnice narodne banke	815		—	
Kreditne delnice	287		50	
London 10 Hr sterlin	118		80	
Srebro	—		—	
Napoleoni	9		38	
C. kr. cekini	5		55	
100 državnih mark	57		90	

Javne dražbe.

V Trstu prodaja c. k. davkarija zemljišče 500 kl. v Kadinu T. 266 cenjeno 7200 gl. Kedor je želi kupiti, mora do 15. februarja ponudbo s kolekom 50 kr. in 720 gl. zagotovščine pri c. k. finančnem ekonomatu vložiti.

V Sežani hiša in posestvo umrlega Dragotina Polaja, cenjeni 923 gl., 9. februarja, 9. marca, 8. aprila od 9. do 12. ure.

V Voloski 2 hiši št. 20 in 43 Marije Babič cenjeni 1404 gl., 23. februarja, 23. marca, 23. aprila od 9. do 12. ure.

V Tolminu posestvo Antona Čebokli v Stanovišci cenjeno 350 gl., 24. februarja, 24. marca, 25. aprila od 9. do 12. ure.

V Tolminu hiša in posestvo Andreja Ručna iz Svine cenjeno 3400 gl., 25. februarja, 25. aprila od 9. do 12. ure.

Broj 7. — okr. š. sv.

Natječaj.

Za učiteljsko službo III. vrste na enorazredni mešani ljudski šoli v Škocijanu občini Naklo, z letno plačo 400 for., opravilno doklado 30 for. in stanovanjem ali postavno odškodnino. —

Prosileci naj svoje postavno dokumentirane prošnje vložijo po predpisanem potu v 20 dnevih po prvem razglasu v „Osservatore Triestino“ pri c. k. okrajnem šolskem svetu v Sežani. —

C. K. OKRAJNI ŠOLSKI SVET V SEŽANI, 5. januarja 1881.

Predsednik: Bosizio.

Knjigarna

Ferdinanda Raffaeli

na korsi blizu vodnjaka

ima mnogovrstne slovenske knjige na prodaj, prejmlje vse naročbe ter jih točno izvršuje. Slavnemu občinstvu na Primorskem je tedaj prilika dana, da si potrebnih knjig lahko naglo prisrbi.

Glavna zaloga

izvrstne

PIVE iz pivovarne STEINFELD

(bratov Reiningshans v Gradcu)

PRI ANT. DEJAK-U JUN.

via degli Artisti v Trstu.

Prodaja v sodcih in boteljah.

52—6

Prsni

BOMBONI IZ TRPOTCA

(Spitzregerich-Brust-Bombons)

za ozdravljanje plućnih in prsniških bolezni, kašlja, hripavice, picke in zasleženja sapnika.

Nepreocenljiva rastlina, katero nam ponuja priroda v blagor trpečega človeškega rodu, krani v sebi do današnega dne nedojasno skrivnost, vneti sleznič grla in sapnika urno in zlatno polajšanje daje, in tako ozdravljuje dotičnih organov naglo pospešuje. Ker pri našem izdelku damo poročstvo za čisto zmes trpotca s sladkorjem, prosimo, posebno paziti na našo gospodki vpisano *caravalna marka* in na podpis na listku, ker le tak je pravi.

Viktor Schmidt in sinovi.

c. kr. fabrikanti, WIEN, IV. Allegeasse Nr. 48.

Cena ene skatljice 30 kr.

Se dobira pristno samo v lekarnah: E. Leitensburg, C. Zanetti in P. Rocca v Trstu, in G. Cristofolotti v Gorici. 100—10

Nij sleparstvo!

Iz e. k. zastavnice dunajske

rešene

ŽEPNE URE

izjemno cenó, namreč

-70 odstotkov pod kupno ceno.-

Razne komisije zaloge ur, od največjih švajcarskih tovarnih, se je v e. k. zastavnici zastavilo, a ne rešilo, tedaj so zapadle po javni dražbi prišlo po neverjetno nizki ceni nam v last.

Mi moremo tedaj ure zlata, srebra in niklja, najboljši švajcarski izdelki, vse s 5 letnim poročjem, samo da dobimo svoj denar, prodajati 70 odstotkov pod fabriško ceno, ure so skoraj zastopljive.

Vsak človek, naj si je bogat ali ubog, potrebuje vendar uro, ki je čisto najzvestejša priprateljica in spremljevalka skozi celo življenje; tako prihrani, prijetno in nikdar vračajočo se, ima zdaj vsakdo, da si more preskrbeti skoraj zastopljive, fine, ga rautirano in na minuto regulirano uro, ker je naše fabriško oboje vse ure še jedenkrat reguliralo. Vsaka ura ima švajcarsko fabriško znamenje.

Poročje je tako zagotovljeno, da se s tem javno zavežemo, vsakemu naročniku takej brez ugovora novce povrniti.

Zapisnik žepnih ur.

1 ura na valjar iz teškega srebrnega niklja, fino na trenotek regulirana gravirana in gvilosirana, z 8 rubini, s ploščatim steklom, emailirano urno ploščo in posebnim krovom zoper prah, in fino zlato facon-urno verižico, ki je stala preje gl. 12, zdaj samo gl. 5.50.

1 žepna ura na sidro iz teškega srebrnega niklja, fino na trenotek regulirana, gvilosirana, s 15 rubini, s ploščatim steklom, emailirano urno ploščo in kazalom za sekunde, s fino urno facon-verižico od talni-zlata, preje gl. 20, zdaj samo gl. 7.50.

1 remontoir ura, iz najfinejšega double-zlata brez ključka za navijati na kozel, pod poročjem ohrani si zmirno zlato barvo, izvrstno na minuto regulirana, s dvojnimi krovom, dekorovana email. urno ploščo in privilegirano delo, obdarovana izvrstna ura z verižico iz talni-zlata, preje gl. 24, zdaj samo gl. 10.20 — Teh ur je malo.

1 srebrna remontoir ura, iz pravega 13 lotnega srebra, potrjena od e. k. kovnega urada navija se na kozel brez ključka, z nasprotnim zopornim in kazalno pripravo fino s privilegijem, na minuto repasirana, s ploščatim steklom, email urno ploščo in kazalom za sekunde, v notranjem s kristalnim krovom in koleti od niklja, vsega transparentna, najboljša, najcenejša in najlegantnejša ura sveta, preje gl. 30, zdaj samo gl. 14.

1 srebrna ura na sidro, iz pravega 13 lotnega teškega srebra, potrjena od e. k. kovnega urada, s 15 rubini, na sekundo repasirana, s ploščatim steklom, email urno ploščo in kazalom za sekunde, preje gl. 24, zdaj pozlačena samo gl. 12.50.

1 srebrna ura na valjar, iz pravega lotnega srebra, potrjena od e. k. kovnega urada, z 8 rubini, na minuto repasirana, pozlačena elektro-galvanskim potom, tako, da se je od prave zlato ne more razločiti; preje gl. 15, zdaj samo gl. 9.50.

1 ura za gospo, iz pravega 14 karat, zlata, potrjena od e. k. kovnega urada, vrlo fina, elegantna ura s najfinejšo benečansko facon-verižico za okolo vratu v finem baržanastem etutji; preje gold. 30, zdaj samo gl. 10.50. — Tacega še ni bilo.

1 fina zlata remontoir ura, 13 karat., po gl. 40, 50 najfinejšo savonette-ure. preje po gl. 100.

Naslov:

Uhren - Ausverkauf

von

A. FRAISS,

Rothenthurmstrasse 9, parterre,
gegenüber dem erzbischöflichen Palais,

WIEN.

TEODOR SLABANJA

srebrar v Gorici

ulice Morelli št. 17,

priporoča vis. častiti duhovščini cerkveno orodje najnovejše oblike, ki je ima že napravljeno ali je hoče napraviti kakor se bo želelo, namreč:

monstrance, kustodije, kelhe, ciborije, svetilnice, svečnice, altarne, tabernakelske in stacijske, kad. colnice,

altarne in banderne krize, kanonske table, relikvijarje, kotlice za blagoslov, vodo, posode za sv. olje, držala za sveče, itd.

Tudi se pri njem staro cerkveno orodje v ognju posrebrni, pozlati, izčisti in popravi; zavzuje se tudi, da bo vse po poslanih narisih, kakor se mu blagovoli naročiti, v kar naj bolj mogoče kratkem času in po nizki ceni izgotovi.

Na blagovoljna vprašanja se radovaljno odgovarja in vsako blago dobro shranjeno in poštnine prosto pošilja.

Nagla in gotova pomoč

na
PLJUČIH BOLNIH

pri tuberkulozi (jetiki) v prvih dobah, pri hudem in kroničnem pljučnem kataru, pri kašlju vsake vrste, pri pasjem kašlju, hripavosti, teškej sapi, zaslezenju

potem pri
bramorjih, bledici, pomanjkanju krvi in pri okrevanju

po polufosfor - kislem

apneno - železnem
SIRUPU

lekarničarja Jul. Herbabny na Dunaju.

To zdravilo se razodeva s tem, da bolniku začne jed dobro dišati i da se zadobi mirno spanje ter se okrepi vsil-d pomoženo krvi, trudnost in ponehanje potenje ponehavata, kakor tudi kašelj valed manj gostega sleza in celijo se s pospejenjem bolni pljučni deli. Mnogo zdravniških sptičal in zavahnih pis-m, kakor tudi natančen poduk se nahaja v knjižici dr. Schweizerja, ki je priložena vsakej steklenici.

POHVALNO PISMO.

Gospodu J. HERBABNY na Dunaju.

Da je moj mož popolnoma ozdravel, zahvaliti se imam le Vašemu polufosfor-kislemu apneno-železnemu sirupu; ker neka moja sorodnica uže celo leto zelo kašlja ter jej nobeno zdravilo ne pomaga, zato prosim, pošljite mi 2 steklenici svojega apneno-železnega sirupa.

Tarnov, 9. oktobra 1880.

Emilij. Czaplinska,
uradnikova supruga.

POHVALNO PISMO.

Gospodu J. HERBABNY na Dunaju.

Ker mi je Vaš apneno-železni sirup zelo pomagal, zato prosim, pošljite mi še 6 steklenic po poštnem povzetju. H krati se vam gorko zahvaljujem, ker ta sirup je res izvrstno zdravilo in zato ga žiro priporočam vsakemu, ki je na prsih bolan. Pils pri Judenburgu, 20. junija 1880.

France Eder

CENA 1 steklenica 1 gl. 25 kr., po pošti 20 kr. več za zavoj.

Prosim, naj se izrečno zahteva apneno-železni sirup od Julija Herbabny in naj se gleda na zgoraj natančno, od gosposke vpisane varstveno marko, katera mora biti na vsakej steklenici.

Glavna pošiljatelna zaloga za dežele:

Na Dunaji, lekarnica „zur Barmherzigkeit“ J. Herbabny, Neubau, Kaiserstrasse, 90.

ZALOGE: Carlo Zanetti, lekarnica via nuova 27 — Na Reki: M. Scarpa lekarničar; v Gorici: G. Cristofaletti lekarničar; v Ljubljani: J. Svoboda ul. Trakotzy lekarničar; v Pulji: A. Wassermann lekarničar.

Tinctura Rhei. Comp. vulgo
FRANCOVA ESENCA

ki jo izdeluje

GABRIEL PICCOLI

lekar „pri angelu“, v LJUBLJANI, na dunajski cesti.

Pomagala je že mnogo tisoč ljudem k zdravju, kakor se lahko dokaže iz mnogih pohvalnih pism. Ta esenca ozdravi bolezn v želodcu in v spodnjem životu, grižo, krč, želodčno in prebodno mrzlico, zabasanje, hemorjide, rumenico itd., vse bolezni, ki znajo smrtno postati, ako se za časa ne ozdravijo.

1 steklenica velja 10 kr.

Spod 12 steklenic se ne razposilja, ktere skupej s zavikom in poštno pobotnico veljajo gl. 1.40 kr. — Naroči se pri GABRIEL PICCOLI-ju, lekarju „pri angelu“ v Ljubljani, na dunajski cesti, s poštnim povzetjem.

Sprčila.

Prečastni gosp. Gabriel Piccoli, lekarničar „pri angelu“ v Ljubljani.

Srčno se vam zahvaljujem za poslano mi Vašo izvrstno „Francovo esenco“, s katero pomočjo je moja žena v zelo nevarni bolezni popolnoma ozdravela. Ne bom opustil, Vašo izvrstno „Francovo esenco“ drugim bolnikom priporočati, da si z nje opomore. Se enkrat se vam z mojo ženo vred prelepo zahvaljujem in ostajem s posebnim spoštovanjem zvesto vam udani

Valentin Lussing m. p., e. k. var. stražnik.

Blagorodni gosp. Gabriel Piccoli, lekarničar „pri angelu“ v Ljubljani.

Ko sem bil zbolel, ponudila mi mi je neka osoba eno steklenico Vaše „Francove esence“. Rabil sem jo po receptu in imela je tako dober uspeh, da se čutim sedaj popolnoma zdrav. Prosim Vas, pošljite mi še 12 steklenic Vaše „Francove esence“, da bodo služile nekemu prijatelju. S spoštovanjem

Miha Dubič, via del Boschetto št. 14. II. piano.

Naznanilo.

V Trstu, piazza nuova (Gadola) št. 2 v hiši Societá operala Triestina, vhod via St. Antonio

prodajalo se bo zdolaj navedeno blago iz najugodnejše

konkurzne mase tkanih izdelkov

čudovito nizke cene prekose vsako uže bivšo

RAZPRODAJO

Koliko časa se bode blago prodajalo, to je, kar se samo ob sebi umeje, odvisno od blaga samega. Zato se priporoča hitro nakupovanje.

Kastner & Oehler

V Trstu V Pragu Na Dunaju V Brnu V Budapeštu
na vogla piazza nuova (Gadola) in via S. Ant. Obstgasse 6. Mariabillerstrasse 97. Rennergasse 11. Königs-gasse 19.

78 cent. Metrov	78 cent. Metrov	78 cent. Metrov
5600 kom. blaga za obleke: 1/4 široko kr. 18	Posteljna odeja proširana iz kreton. 18	Posteljna odeja proširana iz kreton. 18
plateni desni, krasno, barve na zbiru 14	Rouge iz Kašmira gl. 1.80	gl. 2.50
3000 kom. blaga za obleke: mozambik, 23	Natikiški zoper potenje nog 9	
čista volna po modli 18	Zimske nogavice iz volne 20	
1800 kosov or. eana, gladkega i mešanega 23	Posteljna odeja, Gobelin-trakovi in 23	
črnega in barvanega 18	desin gl. 4.95	
2000 kosov jesenske obleke, rips, izbrano 23	Dežniki z 8 deli z jeklenim hrođem 88	
barve 22	Tarlatani za plesno opravo 7	
1600 kosov najnovejši karirani modest. 31	Neobeleno platno 20	
nova fina roba za jesen 24	Garniture za karo z damasta. serv gl. 2.63	
Matlase, najtekej sorte 26	Cloth. dežniki z sprožilnikom gl. 1.30	
Diagonal, kariran za vsak letni čas 13	Cloth. dežniki iz svilo gl. 3. —	
Tafet, črn in pisan 78 gl. 1. —	Solnčniki obrobljeni iz atlasa gl. 1.30	
Terno 1/4 široko 42	Košulje za gospode Oxford 58	
Terno double, najfinejšo 65	Košulje za gospode belo, chiffon, 1	
Pasei za obleke, najtekej vrste 1	žilet, prsi 95	
Bela volna za pletenje, izvrstno blago, 55	Košulje za gospode bele, chiffon z 55	
velik zavitek 11	vezljivimi prsi gl. 1.40	
Ovratniki za ženske, trojni z sedlom 10	Shirting, sviti in črni 12	
Flanele, razne vrste 22	Mol. cel kos gl. 1.90	
Trakovi iz baržuna, 2 palca široki 3	Atlas, črni, 63	
Servijete h kavi 8	Kotonina, perivna, velika izber, iz- 16	
Otročje nogavice, par 7	vrstna, lepi izgledki 21	
Karirana posteljina, iz pravega kanafasa 16	Tirače iz neoblenega platna 12	
Oxford, največja izber 13	Tirače iz oblenega platna 18	
Dvojni barhond, kalmuk, gladek in mešan 18	Gumbi za košulje, sukanec najboljši 3	
Prašnice take imenovane prezornice, platno 15	vrste 3	
Nanking 1/4 široko, gosta roba 15	Žepna ruta, belo z robom 5	
Spodnja obleka, kostume gl. 1.10	„ „ „ obrobljeno 6	
Porte za obrobljenje Alpaka, cel kos 15	Ovratniki za gospode, trigubni, krojlep 10	
Sipki iz pletenca za navš 1/2	Sukno za žensko obleko, dvojno široko gl. 1.98	
Vrvi-ve za zaročljenje, cel kos 12	Sukno za moško obleko gl. 1.95	
Namizna pregrinjala iz lepega damasta 48	Shavli za otroke 6	
Kravate za dečke 5	Sukno iz sukanca na grobenu gl. 1.95	
Kravate za gospode z vratnim trakom 15	Manšete za gospode, trigubno 20	
Rokavice iz trikota za gospode in gospe 10	Volant sipki, 6 palcev široki 10	
Navit sukanec beli in črni, kos 2	Perlini sipki, 2 palca široki 2 1/2	
Hlače prekoramnice, trajne 24	Struška-kasine 17	
Svilnati trakovi vseh barr 3	Ženska košulje z sipki 85	
Svilnati trakovi črni nobl. 5 palcev 18	„ „ bogato vezljano gl. 1.80	
široki 23	„ korsete „ 1.10	
Jute skanina za hišno opravo, hranso blago 28	„ spodnje hlače „ „	
Patentni baržun, črni in barvani 48	Rute iz led. volne 24	
Gradi krasno damastno blago 22	Sipki guipur iz svilo, 2 palca široki 10	
liti 3	„ „ „ 15	
Zastori, najnovejši izgledki, posebno za 4	Rouge Cotton, pristno z barvami 16	
lišp 19	Franže, 3 palce široke 3	
Ženski životniki, najprimernejša oblika 45	„ „ „ 2	
Modni trak, najnovejši 8	Organiti 1/4 široko 4	
Kravate za zastore, par 20	Mouselin 1/4 široko 10	
Svilnate franže, nanižane 10	Cheviot, najt. izgledki za jesen in zimo 28	
Kašmir-rute črne z dolgimi svilnatimi 13	Zimska ogrinjala 1/4 velika s franžami 95	
franžami gl. 2.35	Zimska Himalaja ogrinjala, mehka 2	
Klopčič pavole, bele in barvne 6	in volnata 1/4 velika s franžami 2.95	
Ženska platnena obleka 20	Spodnji telovniki za gospode in go- 58	
Ženska spodnja oblačila iz neoblenega 26	sp. struk 88	
platna, nališana gl. 1.3a	Spodnji telovniki za gospode in go- 95	
Preproge, posebno trajne 20	sp. struk gl. 1.20	
Migniadis posteljni obročki, 7 palcev 26	sp. stilni finish gl. 1.40	
široko 16	Spodnje hlače za gospode in gospe 58	
Plišna posteljna odeja iz svilo gl. 2.95	struk 88	
Barhent barvani 13	Flanelaste košulje, podšite z svilo 1	
Ženske kravate, norost 16	na prsih gl. 1.30	
Orjaško platno, izvrstno 12	Popotni pledi za gospode in gospe 4,50	
Gradi za pohiše, najlepši, desin 1/4 25	i, t, d.	
Ripsa za pohiše za garniture fine robe 75		

Ugodna prilika za napravo ženitovanjskih bul.

Sukna, preprog in tkanin

je za vsak letni čas velika zaloga! Razen tega se vse, obsegajoče modo, manifakturo, šipke, svilo, suknjo in kratko blago, po nezaslišano nizki ceni razproda.

Prodaja se: V Trstu, piazza nuova (Gadola) št. 2 v hiši Societá operala Triestina, vhod via St. Antonio.

3-3

Najstarejša avstrijska zavarovalnica

e. k. priv.

AZIENDA ASSICURATRICE

v Trstu

ustanovljena v letu 1822 s poročitveno svoto nad

osem milijonov goldinarjev

(ki so bili po predpisu V: 214 trgovinskega zakonika v zadnjem glavnem zboru dokazani, priporoča se za zavarovanje):

1. zoper škodo po požarih na poslopijih, fabrikah pohištvih, zalozah z blagom, shrambah s poljskimi prideiki, kakor tudi na drugem premičnem blagu
2. Zoper škodo na potih po mokrem in suhem
3. Zavarovanje na človeško življenje v vseh razmerah
4. Zavarovanje zoper nesreče na životu in življenju.

Azienda Assicuratrice, ki si je od svojega ustanovitvenja pridobila zaslužen dobro ime v avstrijske državi in zunaj nje, zavaruje po največjih vplačili i najstodobnejših pogojih in daje se stoji poročitveno svoto p. n. občinstvu gotovo varnost.

Pozvedovanja vsake vrste radovaljno daje, pregleda pred plačila deli in zavarovalne ponudbe sprejema

vodstvo v Trstu

via S. Nicolò št 4

Kakor tudi zastopništva in glavna društvena opravila v vseh večih krajih avstrijske ogorske države in v Italiji.

12-2